

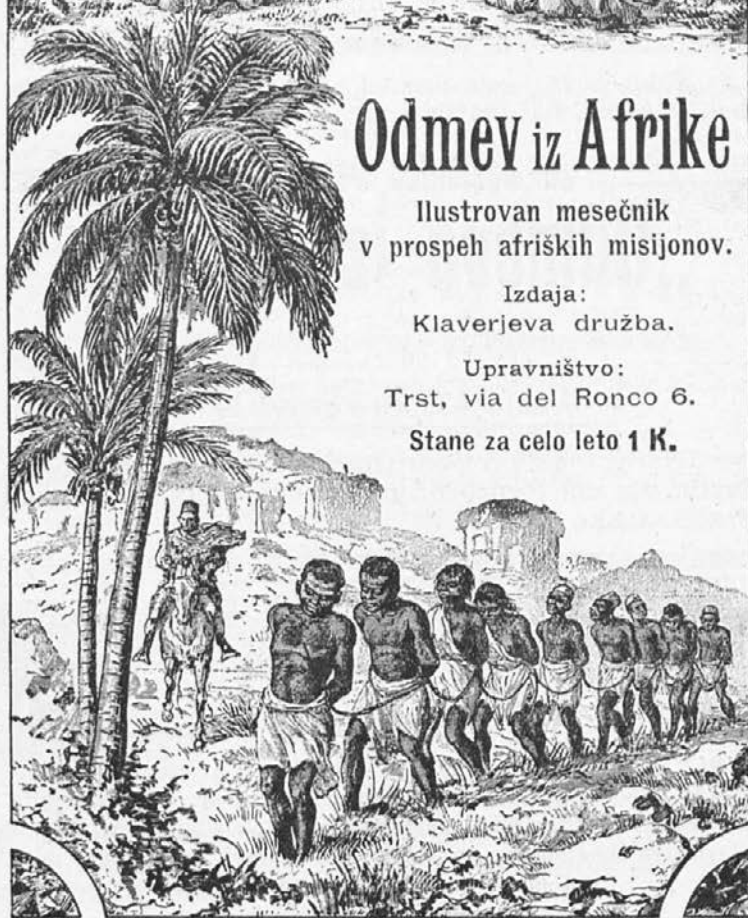
Odmev iz Afrike

Ilustrovan mesečnik
v prosep afriških misijonov.

Izdaja:
Klaverjeva družba.

Upravništvo:
Trst, via del Ronco 6.

Stane za celo leto 1 K.

Odmev iz Afrike, ilustrovan mesečnik v pro-
v oproščenje zamorskih sužnjev. Stane za celo leto 1 K.
Naroča se pod naslovom: Družba sv. Petra Klaverja, Trst,
via del Ronco 6. — Oddajalnica družbe sv. Petra Klaverja:

Ljubljana, Frančiškanske ulice 8, I. nadstr.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se
sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve družbe,
gospej grofici M. Tereziji Ledóchowski, Rim, via dell' Olmata, 16.

Vsebina številke meseca grudna.

Apostolski vikarijat Zgornji Nil. (Misijonska družba sv. Jožefa
v Mill-Hillu) — Apostolski vikarijat Bagamoyo. (Očetje iz
družbe sv. Duha.) — Misijon Zambezi. (Severozapadna Rodesija.)
Očetje iz družbe Jezusove.) — Poziv našim bravcem. — Slike:
Misijonske sestre v Afriki strežejo bolnikom,

Kdor hoče svoje prijatelje navdušiti za misijonsko
delo v Afriki, naj jim da

za božičnico vezan letnik

„Odmeva iz Afrike“.

Dobe se naslednji letniki: 1905, 1906, 1907. Vsak
letnik stane

v okusni kaliko-vezavi K 1·20.

Naroča se pri podružnici Klaverjeve družbe v
Trstu, via del Ronco 6, in pri oddajalnici v Ljubljani
Fračiškanske ulice 8.

S čim naj podpiramo misijone?

Sv. maše. Propaganda je podelila Klaverjevi družbi
pravico sprejemati darove za sv. maše ter je
pošiljati v Afriko misijonarjem. Da se pa z njimi res kaj
pomaga misijonom, ne smejo biti darovi premajhni, in
naj bi ne znašali vsaj pod 2 K ne.

Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev,
prosi za nje in za naše pod etje!

Odmev iz Afrike

Blagoslovljen po Piju X.

Upravišтво: TRST, via del Ronco 6.

Stane za celo leto 1 K.

Vsak prvi torek v mesecu daruje eden
vlč. misijonarjev v Afriki eno sv. mašo
— — — — — za žive in mrtve ude. — — — — —

Apostolski vikarijat Zgornji Nil.

Misijonska družba sv. Jožefa v Mill-Hillu.

Nsambya, dne 18. vinotoka 1906.

Znajvečjim veseljem prebiram vedno zanimive članke v »Odmevu iz Afrike«, kakor tudi druge Vaše publikacije, in vidim, v kako veliko pomoč je Vaše delo zunanjim misijonom.

Ta misel mi daje pogum, da Vas seznanim z zadevo, ki Vas bo, tega ne dvomim, gotovo zanimala in Vas nagnila, da bote pritrdili, da je tu treba pomoči. Ker sem Vam popolnoma neznan, mi blagovolite pred vsem dovoliti, da se Vam predstavim. Jaz sem ud »misijonske družbe sv. Jožefa« v Mill-Hillu v Londonu (severo-zapadni del). Deset let že delujem neprenehoma v našem krasnem misijonu Uganda. Med tem časom sem deloval na raznih postajah našega vikarijata, in zdaj sem predstojnik naše glavne postaje Nsambya v glavnem mestu Ugande. Naš misijon je zelo velik, razteza se čez kakih 400 kvadratnih milj, — en del, namreč en polotok in celo obrežje jezera Viktorija, je strašno trpel vsled spalne bolezni in je malodane čisto razljuden. Hvala Bogu, da je grozna bolezen večjemu delu tega misijona vendarle prizanesla. Kar zadeva uspehe našega misijona, ki obstoji že 12 let, menim, da ne morem bolje pogoditi, ko da Vam tu podam letno poročilo od meseca kimovca 1904. pa do kimovca 1905. Krstov je bilo 1261,

spovedi 23.754, sv. obhajil 24.831, birmancev 418, sv. olje se je podelilo 163 krat, zakonov se je sklenilo 62, pokopov je bilo 295, katoličanov je 7000, katehumenov 2948, šolskih otrok 550, katehistov 30, duhovniki so 3, sestre 3. To je letno poročilo samo od Nsambya, druge postaje niso vštete.

Upam, da se ti podatki sami priporočajo in nedvomno dokazujejo, da je naš misijon cvetoč, od našega ljubega Gospoda bogato blagoslovljen. — Omeniti še moram, da so vsi poglavarji te pokrajine protestanti; navzlic temu je pa vendar večina prebivalcev katoliška.

Razun Nsambya imamo v tej pokrajini še tri postaje, vse tri so enako cvetoče kakor ta.

Zgoraj navedeni statistički podatki bodo vsakogar prepričali, da je v tako velikem, tako cvetočem, in obenem šezelo mladem misijonu veliko, zelo veliko opravka. Potovati moramo mnogo, in na mnogih krajih je treba naše skrbi in našega nadzorstva. Pač ni dovolj, če se seme samo poseje, treba je mlado setev tudi zalivati in drugače gojiti; mi moramo cerkev tukaj ustanovljati, in zato povsod pomagati.

Vsakdo mi bo pritrnil, da naloga misijonarjeva ni le, da pridiguje, krščuje in deli svete zakramente, temveč da smo semkaj poklicani tudi zato, da tolažimo ubožce, bolnike in zapuščene, kolikor je pač to v naših močeh. — Da dosežemo vse to, je treba šol, tudi obrtnih šol in pa bolnic. — Naša naloga revnemu ljudstvu nasproti bi nikakor ne bila izpolnjena, ko bi si prizadevali samo za njega duševno blaginjo ter bili gluhi za vsakršne druge njegove potrebe in težnje. Kajpada ne moremo storiti vsega naenkrat, tudi ne moremo imeti vsega tako, kakor bi želeli, a vsekakor je naša stroga dolžnost, da poizkusimo vse, s čimer moremo odstraniti zla.

Zato ponavljam svojo trditev, da so naši ljudje zelo revni, gotovo najrevnejši v tej deželi, ker so, kakor sem dejal, vsi poglavarji protestanti. Zato trpimo pomanjkanje v mnogem oziru, — kar pa najbolj krvavo potrebujemo, je bolnica, in sicer iz več ko enega razloga. In to je tista potreba, ki bi Vam jo rad, če blagohotno dovolite, razložil nekoliko nadrobneje, v najtrdnejši nadi na Vašo veledušno pomoč.

Tega pač ne bote mislili, da bi bili dozdej dolžnosti, ki nam jih nareka ljubezen do bližnjega napram našim bolnikom, docela zanemarjali, gotovo ne. Vikarijat preskrbuje vsak misijon z zdravili, ki jih delimo brezplačno vsem potrebnim in betežnim, kolikor dovoljuje zaloga in pa naše zdravniško znanje. Vrhtega je na dveh naših postajah, tu in v Nagelamo, kjer imamo sestre, ena v zdravilstvu jako izkušena sestra skoro izključno le pri bolnikih. Vsak dan prihajajo ali pa se dajo prinesiti kar v trumah v samostan, da zadobe zdravniško pomoč; ta je, kakor že iz rečenega lahko jasno spoznate, v deželi, kakršna je naša, nujno potrebna. Dvajset tisoč bolnikov dobiva

samo v enem letu kar tu v samostanu čč. sester v Nsambya zdravniško pomoč; to število je že zadosten dokaz gorečnosti in spretnosti naših sester, dokaz pa tudi, kako veliko zaupanje imajo ljudje do njih.

No, bo ta ali oni vprašal, se ne stori torej že na ta način itak dovolj za blagor bolnikov?

Ne, gotovo ne. Brez bôlnice, v katero bi mogli sprejeti tiste bolnike, ki take potrežbe res potrebujejo — in takih je veliko — so vsa zdravila često gola potrata.

Pred vsem jih je mnogo že preveč bolnih, tako da ne morejo vsak dan prihajati po zdravila, ali nimajo nikogar poslati po nje — dalje, kako bo zdravilo pomagalo, če ubogi bolnik leži v svoji siromašni kočici, kjer je izpostavljen vetru in vsem vremenskim nezgodam, skoro brez vsake odeje, za posteljo ima le malo suhe trave in komaj najpotrebnejšo hrano.

O da bi videli, blagorodna gospa, kaj ti ubogi ljudje trpe, in kaj se pravi zanje, biti bolan in brez vsake olajšave edino le smrt pričakovati!

Ne, le kdor tu živi, ta more ceniti to gorje prav v vsem obsegu! Kar sem zgoraj povedal, spričuje, da moramo na vsak način imeti gotovo zavetišče za naše uboge bolnike; z eno besedo: bôl n i c a nam je nujno, nujno potrebna.

Zdaj pa glejte, kaj vse naši protestantski sosodje store za svoje bolnike. Samo tričetr ure pešhoda odtod v Namirembe so postavili bôlnico, ki ni nič slabša ko v marsikakem evropskem mestu; zgradba sama je stala 2000 funt šterlingov (50.000 kron). Dva spretna zdravnika in tri postrežnice so nastavljeni notri; bolnike sprejemajo brezplačno, notri dobijo vse, česar potrebujejo.

Kaj sledi iz tega? Da se seveda mnogo katoličanov in katehumenov gre tjekaj zdravit, žalibog — to je lahko umljivo — v največjo škodo svojih neumrjočih duš, kajti vsak dan se tamkaj podaje protestantski verski pouk. Knjige (verske) so vedno na razpolago itd. Kajpada môra vse to mogočno vplivati na naše uboge kristjane, ki so šele ravnokar zapustili poganstvo. Pred nedavnim časom so me poklicali v to protestantsko bôlnico, da prevedim umirajočega, a v svojo največjo žalost ga najdem že mrtvega. Prosil sem potem doktorja, zelo prijaznega moža, naj mi dovoli, da smem redno prihajati v bôlnico; a mož mi je prošnjo odrekel in dejal, da bi njeni dobrotniki v Evropi, ki so zavod ustanovili, in ga tudi vzdržujejo, tega ne pripustili, češ da je zavod ustanovljen v ta namen, da razširja protestantizem.

Katoličani, ki so bili tamkaj, so me zagotavljali, da tam izgubi zelo veliko naših ljudi svojo vero.

Kolikorkrat zagledam krasno, udobno uravnano poslopje, moram s pritajeno boleštno vzdihniti: »Kako to, da protestanti store toliko za bolnike, ki jih sprejemajo in jih oskrbujejo, ti

pa nimaš niti dobre bôlnice, kjer bi jim mogel postreči? Gotovo! ko bi se ta nujna potreba dovolj razoznanila v Evropi, bi se katoličani v velikodušnosti ne dali premagati od krivovercev, temveč bi priskočili sigurno svojim misijonarjem na pomoč.

Prizadeval sem si, da sem Vam našo nujno potrebo v tem smislu razložil in naslikal, in sem prepričan, da mi bote, kolikor je pač mogoče, prihiteli na pomoč s tem, da objavite ta moj klic na pomaganje, ki bo, kakor se trdno zanašam, ganil srca Vaših čitateljev, nam pa omogočil, da postavimo bôlnico, ki bo dostojna naše sv. vere.

Že naprej se zahvaljujoč in želeč Vam vsega dobrega,
ostanem Vaš ponižni služabnik v Kristusu

J. Biermaus.

Apostolski vikarijat Bagamoyo.

Očetje iz družbe sv. Duha.

Bagamoyo, dne 18. mal. travna 1907.

Spoštovana gospa glavna roditeljica!

Pretekli so že trije meseci, odkar sem prišel v Bagamoyo. Nekoliko sem se že seznanil z afriškimi razmerami, in ker sem prišel semkaj ravno v najbolj vročem letnem času, sem se že tudi tako precej privadil hude vročine. Moje potovanje se je obteklo prav srečno, in našel sem časa, da sem se priučil Suaheli-jeziku. Ko sem semkaj prispel, sem bil kaj vesel, da sem mogel pozdraviti skoro vse predstojnike izročene mi postaje in se z njimi pogovoriti o zadevah naše postaje. V malo, pa srečnih dneh, ki smo jih skupaj preživeli, sem izvedel veliko lepega in tolažljivega, pa tudi marsikaj, kar mi dela mnogo skrbi.

Vikarijat ima 14 misijonskih postaj, 24 očetov, 16 bratov laikov, 30 sester, nad 13.000 katoličanov in še večje število katehumenov. To je gotovo lep uspeh, če se pomisli, kako je toliko zamorcev za našo sv. vero malo dovtetnih, in kako dolgo mora čakati misijonar, predno doseže sad svojega truda. In koliko žrtev je bilo treba! Nad 60 očetov, bratov in sester je pomrlo v vikarijatu. Samo tukaj v Bagamoyo jih počiva 34, in skoro vsi so pomrli v najlepših letih! Razun Bagamoya sem obiskal še komaj 4 misijonske postaje: Tanga, kjer ima misijonar žal le malo vpliva na nestalne in večinoma od mohamedanstva okužene prebivalce. Mlingaro je misijon, ki je bil ustanovljen pred ne čisto petimi leti; ima pa že nad 100 kristjanov, 15 krščanskih družin in kakih 200 katehumenov. Misijonar stanuje tam še v mali kočici, stene so iz strešne malte, streha pa iz bananinega listja. Kapelica in hiša za otroke sta

Misijonske sestre v Afriki strežejo bolnikom.

žal še revnejši. Sv. Peter v govorju Usambara je istotako siromašen. Kapelica, stanovanja očetov, sester in otrok so iz ilovice in pokrita z bananinim perjem. Da taka začasna stanovanja, če se rabijo dalje časa, niso brez velike škode na zdravju misijonarjev, mi ni treba praviti. V Novem Kolinu nameravajo v kratkem začeti graditi kapelico in stanovanja. V Bagamoyo so pred dvema letoma popravili hišo za očete, istotako hišo za sestre. Ostaneta še kapelica in pa hiša za otroke. Žal ti poslopji nista več vredni popravila, treba ju bo znova zgraditi. Stanovanje za otroke se je v zadnjem deževnem času znatno ponižalo, in je nevarnost, da se razruši; en del smo morali že podreti. Na kapelici imajo pa vse štiri stene jako nevarne razpokline; tudi streha, ki je le iz pločevine, se lahko podere, ker je več lesenih stebrov in precej malih tramov skoro docela izdolbenih od belih mravelj.

Male svečnike, ki so viseli od stropa, smo morali že odstraniti, in brat mizar mi je dejal, da strop ne more vzdržati več eno leto; tudi smo ga začeli že podpirati. In tako moramo, ali radi ali neradi, misliti resno na grajenje z novega.

Pa tukaj ni malenkost, lotiti se kake zgradbe. Kamenje za zidanje in apno se mora vse ob času oseke dobiti s koralnih klopi z morskega obrežja, a to je dolgotrajno in pa drago delo. Odkod bomo potrebne stroške pokrili? Tega še ne vem! Naj bi ljubi Bog nagnil kake misijonske prijatelje, ki bi nam priskočili na pomoč! Pa tudi Vi, spoštovana gospa glavna voditeljica, blagovolite spregovoriti o priliki za nas kako priporočilno besedo; kajti grajenje ni potrebno samo tu v Bagamoyo. Misijonska postaja Mhonda ima kakih 3000 kristjanov, pa le eno majhno kapelico, Matombo z več ko 2000 kristjani je v istem položaju, v Kilema in Rombo so že začeli zidati cerkve, pa so morali nehati, ker ni sredstev!

Kako tolažljivo je pa z druge strani, ko vidimo kako se počasi dviguje živa duhovna cerkev! Okoli vsake postaje v notranjih pokrajinah se vzdigujejo katehetske šole, tupatam po 8-9 milj oddaljene. Ravnokar ustanovljen misijon v Ugela šteje že nad 300 katehumenov. P. Gattang, predstojnik misijona Matombo, mi ravno pošilja seznamek svojih katehetov s številom katehumenov, ki obiskujejo katehetske šole: Alfonz jih poučuje 70, Matej 40, Timotej 60, Aleksander 110, Rafael 30, Moric 20, Renaldi 120, Andrej 10. Seveda zahteva vsak izmed teh katehetov svoje mesečno plačilo. In koliko raje plačuje misijonar katehetom, svojim pomočnikom in sotrudnikom, ko zidarjem in podajačem, in vendar je tudi to potrebno!

Kmalu po Binkoštih upam, da bom mogel nastopiti svoja misijonska potovanja, in pozneje mi bo mogoče, Vam podati nekoliko vesti o cvetočem misijonu Mhonda, ki ima kakih 20 katehetskih šol, in o misijonih ob Kilimandžaru, ki poučujejo nad 4000 otrok v svojih katehetskih šolah.

Vsak dan prosim Boga, naj blagoslovi Vas, spoštovana gospa glavna voditeljica, in vse sodelavce in ude Vaše tako zaslužne Klaverjeve družbe, in proporočujoč Vaši blagohotnosti naše misijone, Vas pozdravljam z vso spoštljivostjo in prisrčnostjo,

Vaš v Gospodu udani

J. Ksaver Vogt, apostolski vikar.

Misijon Zambesi (Severozapadna Rodesija).

Očetje iz družbe Jezusove.

Dne 6. prosinca 1907.

Spoštovana gospa glavna voditeljica!

Danes sem šele prejel naznanilo o pošiljavi meseca rožnika lanskega leta, ki ste jo namenili meni. Prišla je dobro ohranjena v Bulavayo, od tam jo pošljejo najbrž v Monze, odkoder sem stvari takrat naročil. Mejtsem sem pa potoval dalje in sem obrnil svoje korake bolj proti notranji Afriki, kjer nameravam ravno ustanoviti novo naselbino ob reki Nguere, severno od Kafué. Reven sicer kakor Job, stavim vendar vse svoje zaupanje na božjo pomoč, kajti če tu ne vstrajam, se polastijo dežele protestanti, in bi tako ostalo za nas malo upanja. Moje prvo delo bo zgradba male kapelice za kakih 60 oseb. Neki vrl Italijan mi pomaga pri zidavi, in če tudi ne bo kdove kaka stolnica (katedrala), je vendar iz dobrega, trdnega kamena.

Preživljamo se samo s pridelki našega vrta. Prav hvaležen bi Vam bil, ko bi mi hoteli zanj pri priliki poslati nekoliko prepotrebnih semen, kakor zelja, repe, salate, čebula, fižola, graha, zelene itd. Zdaj smo si vsejali tudi turščice; pridelek bomo porabili zato, da si priskrbimo nekaj najpotrebnejše obleke. Upamo, da nam dobri Bog ohrani vsaj ljubo zdravje, to je glavna stvar, sicer smo pa že tudi zadovoljni s potrpljenko. Narečje je tu prav tako kakor v Monze. Da bi ne bil tako preobložen s tolikimi drugimi nujnimi opravki, bi se lotil sestave male slovnice, katere bi bilo jako želeli zaradi lažjega priučanja jezika, in je res skoro nujno potrebna.

Z ljudmi se kaj dobro razumemo, in so nam precej prijazni. Zamorci se nam kar trumoma ponujajo za delo. Seveda bi jim radi dali kaj opraviti; a kaj, ker ni denarja, da bi jim plačevali, četudi ne zahtevajo več ko kakih 5—6 šilingov (okoli 7 kron) na mesec. Kakor hitro se nam razmere zboljšajo, jih takoj lahko porabimo za delo in obenem tudi pripravljamo za zveličavno sv. Kristusovo vero. Peščica zamorcev, ki

so zdaj ravno tu najeti, je prav pridna, radi prihajajo k pouku in poslušajo z vidnim zanimanjem. Tudi jutranjo in večerno molitev opravljajo z nami vred.

A če hočemo svojemu misijonu zagotoviti trajen obstanek, bo treba, da napravimo mlin na vodo. Vodotok smo že do polovice dovršili, zdaj nam še pa manjka potrebnega drobiža za napravo mlina samega. Kdo nam ga bo dal? To je vprašanje, na katero dozdej sam Bog zna odgovoriti. Kaj če bi morda kak velikodušen čitatelj »Odmeva« . . .? — Naš misijon je 15 km od železnice, ki vozi od »nosa« do »nosa« (Kap).

Hkoncu bi imel razum zgorajšnjega moledovanja za semena pristaviti še neko malo zadevico. Naši zamorci so zelo veseli, če jim mesto suhega denarja plačujemo s platnom, zato bi mi bilo zelo pogodu in dobrodošlo nekaj kosov volnene ali bombaževe tkanine.

Naš tukajšnji misijon leži okoli 4000 črevljev nad morsko gladino; v primeri s toplino ob spodnjem Zambesiju se sme imenovati skoro mrzel. In ko bi največji mraz ne nastopal koj po deževju, bi imeli bržčas več ko enkrat srečo in veselje občudovati lepoto »belega.«

Blagovolite, spoštovana gospa glavna voditeljica, sprejeti tu še enkrat mojo najpristrčnišo zahvalo za izkazane mi dobrote, in pa prošnjo, da bi hoteli vklepati v Svojo pobožno molitev tudi

Svojega globoko udanega služabnika v Gospodu
J. Torrend, D. J.

Poziv našim bravcem.

Spoštovane naročnike našega »Odmeva«, kakor tudi vse prijatelje misijonov in naše družbe bo gotovo veselilo, če jim naznanimo, da bo začel s 1. prosincem 1908 naš »Odmev« izhajati v obsegu 16 strani (ne kakor dozdej 8 strani).

Zato se obračamo do vseh, ki jim je kaj pri srcu razširjanje kraljestva Jezusa Kristusa na zemlji, večja čast božja in pa rešitev neumrjocih duš, z iskreno prošnjo, naj si vendar, navzlic zvišani ceni, prav gotovo naroče »Odmev iz Afrike« ter ta list priporoče tudi svojim prijateljem in znancem.

Letno naročnino smo morali vsled podvojenega obsega zvišati za tretjino, tako da stane »Odmev iz Afrike« od 1. prosinca 1908 naprej K 1:20, s poštnino vred K 1:50.

Naroča se pri podružnici Klaverjeve družbe v Trstu, via del Ronco 6, kakor tudi pri oddajalnici v Ljubljani, Frančiškanske ulice 8, in v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega ravnotam.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu. — Odgovoren urednik: Anton Slamič.
Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

DAROVİ.

Od 1. do 30. kimovca 1907.

Za afriške misijone: M. Jazbec 2 K, po preč. g. sup. Javšovec od Helene Zupane 100 K, po Ani Wurzer od Marka Šuster 4 K, M. Dovjak 80 v, Fr. Samuel, frančiškan 2 K, Frančiška Zlemperger 38 K, R. Miklavčič nabrala 1 K 90 v, Janez Buhovnik 5 K 50 v, M. Uršič 8 K, Suhadolec 2 K, M. Zupančič nabrala 3 K 71 v, M. Svetel 2 K, nabiralnik oddajalnice v Ljubljani 6 K 22 v, J. Jaklič 1 K.

Za sv. maše: M. Jazbec 6 K, po M. Malle od bratovščine sv. Trojice 3 K, neimenovana 7 K, neimenovana 10 K, N. N. 2 K, A. Wurzer 2 K, po Ani Wurzer od Marka Šuster 2 K, po R. Miklavčič od Frančiške Zlemperger 100 K.

Za stradajoče v Afriki: Roza Divjak 1 K, Nežika Grimsičar 12 K.

Za odkup sužnjev in paganskih otrok: po R. Miklavčič od Fr. Zlemperger za enega zamorskega dečka, ki se naj krsti Jožef Zlemperger 60 K, po preč. gospodu Tull od neimenovane za enega zam. dečka, da se krsti Jožef Pipan in za eno zam. deklico, da se krsti Marija Pipan 50 K, po preč. gospodu super. Javšovec od Marije Zupančič za eno zam. deklico „Marija“ 24 K, Frančiška Umek za dve zam. deklici, da se krstita Marija Kovač in Frančiška Umek 52 K.

Za kruh sv. Antona v Afriki: M. Brenčič 20 v, po preč. g. župniku Nagl od Neže Helih 5 K, preč. g. župnik Šelih 20 K, po Angeli Rogl Mina Mervec 10 K, Marija Apej 2 K, Pilomena Apej 2 K, J. Janhor 2 K, M. Rozman 2 K, od več oseb v sv. Rupertu, Dolenjsko 6 K 90 v, dobra srca v Znožice 3 K 40 v, Marija Malle nabrala 3 K 60 v, D. Skvarč 8 K, Ana Sedej nabrala 5 K, po R. Miklavčič 1 K 50 v, po M. Brenčič 1 K 60 v, po preč. g. župniku Nagl od M. Mak 4 K, Marija Kodal 1 K, Nežika Grimsičar 5 K, A. Puščenjak 1 K, Roza Dokl 1 K, Jošepin Hrast 3 K, neimenovan v Ljubljani 4 K, po M. Beuc od neimenovanega 1 K, Jera Prosenec 80 v, M. Zupančič 10 v.

Za vinar sv. Petra Klaverja: Marija Brenčič 8 K 85 v, Angela Rogl 3 K 60 v, Marija Malle 8 K 40 v, Anton Kisovar 3 K 55 v, Ana Sernak 8 K, Ivana Barl 22 K 18 v, Marija Salan 9 K, Frančiška Končan 14 K 6 v, Marija Beuc 14 K 6 v, Nežika Zorman 1 K.

Za Klaverjevo družbo: Preč. gospod Franc Onušič 10 K, po preč. g. Onušič od N. Svetel 13 K, M. Kogej 1 K.

Podporniški prispevki: Janez Buhovnik 2 K, preč. gospod Abram 2 K, Ivana Čebašek 2 K, Tomaž Krogelj 2 K, Ivana Petkovšek 2 K, Frančiška Zlemperger 2 K, Marija Kodal 2 K, Marija Kenda 2 K, Ana Novak 2 K.

Skupna vsota 738 K 93 v.

Poslani predmeti:

Franc Kupčič: obleka, znamke; po Angeli Rogl od preč. gospodov župnikov Ivan Mervec, Henrik Bukovitz, Anton Kocijančič, cerkvena obleka; Jera Kobjeja: znamke; M. Jazbec: tkanina; Alojzij Peterca: rožnivenici.

POZOR!

Opozorimo naše čitatelje in dobrotnike, da pošljemo za vsako, tudi najmanjšo svoto denarja — bodi si da nam je bila poslana kot dar, naročnina ali pospešiteljeva podpora — potrdilo s podpisom naše glavne voditeljice. Kdor ni prejel za pošiljatev v teku 14 dni takega potrdila, naj reklamira, ker v tem slučaju nismo prejeli denarja.

Dobrodošlo

≡ božično darilo! ≡

V prid afriškimi misijonom

ponujamo za Božič vsem misijonskim prijateljem priliko, da združijo s kakim darilom še kak milodar za misijone brez njihovih stroškov; priporočamo namreč v prid afriškimi misijonom naša priljubljena vina

v okusno napravljenih vinskih pletenicah*)

po 2·50, 5.—, 7·50, 10.— K in više,

prav primernega božičnega darila. Tudi spominjamo na naše, spodaj zabilježene

zabijake za poskušnjo za praznike.

Kot božično darilo v posebno lični opravi z jelkinim iglovjem, trakom in voščilom, se pošiljajo na željo naročnikovo poštine prosto, vračunši zavitek, po spodaj naznanjenih cenah naravnost na vsak naslov Avstro-Ogrske in Nemčije.

Cena afriških in Samos-vinskih vrst.

Vrsta vina	1/4 steklenica	1/2 steklenice	1 zabojček za poskušnjo s 4 polsteklenicami s poštino in zabojčkom
	K	K	K
Algerijski muškatovec . .	2·50	1·35	7.—
Malvoisie mi sec (za sv. maše)	1·95	1·10	5·90
Malvoisie blanc doux . . .	2·35	1·30	6·40
Malvoisie doux rouge . .	2·35	1·30	6·40
Samoški konjak	6.—	3.—	14.—
Quina Samos (za bolnike)	3·45	1·80	8·75

Vsa ta vina se dobivajo pri **vinskem oddelku družbe sv. Klaverja v Sologradu, Dreifaltigkeitsg. 12.**

Oddajalnice so:

Dunaj, I. Bäckerstrasse 20. — Krakovo, ul. sw. Anny 4. — Inomost, Universitätsstr. 24. part. — Praga, IV. 33. — Bolzan, Obstmarkt 16/I. —

*) Naslov: St. Petrus Claver-Sodalität, Salzburg, Dreifaltigkeitsgasse 12 in v prodajalni (Verkaufsstelle) Dunaj I., Bäckerstrasse 20.